

Rød Valgallianse:

VI MÅ AVVISE OSLOS LANGTIDSBUDSJETT

Langtidsbudsjettet er en plan for hvilke kommunale virksomheter som skal legges ned, hvilke som skal over på privat entrepriser og hvilke som skal reduseres. Det første året – 1982 – skal driftsutgift-

ene reduseres med 346,9 mill. kr. I denne brosjyra skal vi se nærmere på om argumentene for nedskjæringene holder mål. Om det er sant at Norges økonomi er så dårlig at dette er eneste utvei.

Reduksjonene i 1982

På de tre verste områdene er nedskjæringene fordelt slik i 1982:

Helse- og sosialsektoren:
ned 145,7 mill.

Buss/bane/trikk: ned 83
mill.

Utdanning: ned 22,2 mill.

Alt dette er nedskjæring
sammeligna med 1981-ni-
vået.

Finansrådmannens to muligheter

Finansrådmannen ser bare to måter å dekke den voksende mankoen:

1. Nedleggelse, nedskjæring, overgang til privat entrepriser.

2. Oslofolk skal betale høyere avgifter for dårligere ytelser.

RV's alternativ

Fra tidligere budsjettdebatter vet vi at såvel Høyres som DNA's hovedmetode er: *Fordele nedskjæringene og avgiftsøkningene på en annen måte, men innenfor Finansrådmannens ramme.* Rød Valgallianses alternativ er: Skattlegging av Oslos rike overklasse og stans i statens økende utsugning av Oslo. På de følgende sidene finner du nærmere begrunnelse for dette.

Slik blir Norge rikere — og du fattigere.

Selve kronargumentet for alle angrep på fellesgodene er: Norges dårlige økonomi. Vi må spenne livreima inn for å berge arbeidsplassene og komme oss gjennom krisa. Vi har gått gjennom de nyeste offi-

Eiernes inntekter opp 43,3 prosent

I 1980 økte eierinntektene i næringslivet med hele 43,3 %. Det skyldes bl.a. at lønnsutgiftene utgjør en stadig mindre del av de verdiene som skapes. Ja lønningenes andel av verdiskapinga er «på to år bragt tilbake til nivået fra begynnelsen av 1950-årene, etter å ha vært i nesten uavbrutt stigning i alle mellomliggende år». *)

Norge blir rikere

Om vi ser hele Norge under ett, så økte den disponible inntekten med 11,7 prosent i fjor. *) Da er stat og kommune, arbeidere og eiere, pensjonister og aksjeeiere regna med og summert sammen, og prisstigninga er trukket fra. Om vi deler opp dette, så forteller Statistisk Sentralbyrå at de samlede

private disponible inntektene også økte kraftig, men du merka ikke noe til det fordi «økningen... i sin helhet falt på selskaper, herunder selskaper med utenlandske eierinteresser. *) Oljeselskaperne er rikest av alle. Deres fortjeneste etter skattebetaling, var i fjor 11 ganger høyere enn gjennomsnittsførtjenesten i industrien på land. *) I fjor var fortjenesten 9 milliarder og over en tredjepart av dette ble straks ført ut av landet som renter og aksjebytte.

En god del av den økende verdiskapinga havner også i statskassa. Statsinntektene vokste raskt i 1980 og ga stort budsjettoverskudd. Fylkene og kommunene derimot hadde ingen økning.

sielle oversiktene over norsk økonomi. De forteller at den økonomiske situasjonen er ganske annerledes. Økonomien er svært god, for noen få.

Ikke grunnlag for nedskjæringer

Disse opplysningene viser at det ikke er grunnlag i virkeligheten for å si at skoler, sykehus, kollektivtransport osv. må legges ned eller bli dyrere, fordi «Norges økonomi er så dårlig». I ly av den vellykte lønnsstoppen i 1978/79 fortsetter regjeringa en dramatisk omfordelingspolitikk, og

«omvendt Robin Hood-politikk». Det er årsaken til at forslaget til Langtidsbudsjett er en eneste stor samling av forslag om forverring for lønnstakere og pensjonister.

*) Sitatene og alle økonomiske opplysninger i denne artikkelen er henta fra «Økonomisk Utsyn over 1980», utgitt av Statistisk Sentralbyrå. Disponibel inntekt betyr inntekt etter at skatt er betalt.

Regjeringa programfester Kapitalismens grunnlov

Maksimal profitt av investert kapital. Det er selve kapitalismens grunnlov. Alle andre hensyn må vike for å oppnå dette. Men ikke alle kapitalister kan nå dette målet. Det er en nødvendighet at mange kapitalister og dermed bedrifter bukker under i konkurransen.

DNA's landsmøte vedtok nylig å stryke sosialismen fra formålsparagrafen. Og i Regjeringas nye Langtidsprogram finner vi en ny målsetting formulert:

«Vi må få bedre resultater av det vi satser av arbeid og kapital i næringslivet — produktiviteten må økes. Det koster,

andre oppgaver må vike». (Side 1, i St.meld. nr. 79 (1980—1981))

Hvem er «vi», hvis det ikke betyr «kapitaleiere»?

Hva betyr «bedre resultater» hvis det ikke er det samme som «større profitt»?

Hva betyr det at «andre oppgaver må vike»? Se på innholdet i Oslo Kommunes langtidsbudsjett for skoler, kollektivtransport og helse- og sosialvesen. Der finner du svaret.

Det er kapitalismens grunnlov som nå er blitt DNA-regjeringas formålsparagraf.

Det er du som skaper statens overskudd.

Oslos skattytere er melkeku for staten. Vi betaler mye mer i skatter og avgifter enn det vi får igjen gjennom ulike slag statlig innsats i Oslo. I 1976 var «statens overskudd i Oslo» på hele 7 milliarder. *) Siden har det økt kraftig. En

svært stor del av statsbudsjettets overskudd på 12 milliarder i 1980 er dermed skapt av Oslo befolkning.

*) Kilde: Fylkesfordelt nasjonalregnskap 1976, utgitt av Statistisk Sentralbyrå.

Åpne skoleringsmøter

- 14. mai: Om den økonomiske omfordelingspolitikken. Innleder: Sosialøkonom Jan Mønnesland
- 26. mai: Hvorfor er same- og innvandrerspørsmål viktige i valgkampen? Innleder: Redaktør Sigurd Allern
- 1. juni: Freds- og forsvarspolitik. Innleder Per Gunnar Gabrielsen

Alle møtene er i Folkets Hus, Youngstorget. 14. mai begynner vi kl. 20.00, ellers kl. 19.30. Spørsmål og debatt. Deltakeravgift kr. 10,

OSLO 1982: DYRERE OG DÅRLIGERE

Finansrådmannen har ikke tatt bryet med å fortelle hvordan alle innsparingene og avgiftsøkningene skal gjennomføres. Men her en oversikt over de viktigste forslagene hans. Bystyremøtet i mai

Dette blir dyrere

- Kraftig takstøkning på trikken. Bortimot en tier pr. tur.
- 40 prosent dyrere barnehager fra 1. januar 1982.
- Kostpenger på sykehus. 35 kr. pr. døgn, med mulighet til å søke friplass.
- Kraftig husleieøkning i trygdeboliger og kommunale gårder.

Dette legges ned

- Lekesentrene avvikles helt fra 1. januar

- 1982.
- Sykehusavdelinger skal legges ned så Ulevål sparer 69,4 mill kr. Aker skal spare 29,9 mill. og de private sykehusene 38,1 mill. kr. sammenligna med 1981.
- Gamle barnehager i bydeler med «god barnehagedekning» skal legges ned for å skaffe penger til drift av ny barnehager.
- Ferieleirverksamheten for unger avvikles helt fra 1983.

vil trolig gjøre innbyrdes forandringer på forslagene. Men selve gjennomføringen kommer ikke før 1982-budsjettet skal vedtas i desember.

Dette blir dårligere

- Transporttjenesten for funksjonshemmede reduseres 44 prosent sammenligna med nå.
- 10 % reduksjon for park-, idretts- og fritidssektorens driftsbudsjett. Det blir mindre til idrettsorganisasjonene.
- Kraftig reduksjon av veivedlikehold, slik «at veinettet gradvis slites helt ned»
- Rammetimetallet for grunnskolenes barne-trinn settes til 138 pr. klasserekke for våren 1982 og reduseres til 134 fra høsten 1982.
- Tilleggsressursene i barneskolen reduseres med 35 prosent, fra 5900 til 3840 uketimer for hele året. Det rammer de svakeste elevene.
- Støtte til Juss-buss og JURK (Juridisk Rådgiving for Kvinner) sløyfes helt f.o.m. 1982.

Høyre, DNA og Kr.F.:

-Vi står sammen og på samme side!

ARBEIDERBLADET TIRSDAG 5. MAI 1981

Tre av bystyret mest barkedede politikere, Odd Wivegh (A), Hans Svelland (H) og Per Høybråten (Kr.F.) skal fram til 11. mai forsøke å få til politisk enighet om Oslos pengeforbruk de neste fem årene. Formannskapet og bystyret skal slippe å jobbe med tre alternative forslag til vedtak når finansrådmannens forslag til langtidsbudsjett for 1981-85 kommer på bordet.

Oslos topp-politikere har to viktige behov som får dem til å oppnå denne enheten:

- Viktige fellesgoder skal angripes og svekkes.
- Men dette må ikke bli et tema i valgkampen.

Derfor snekrer de nå sammen et felles forslag før formannskapets møte 11. mai og bystyremøtet 20. mai. Dermed håper de å unngå offentlig debatt og oppmerksomhet. De har en mulighet til å lykkes, for selve gjennomføringen av Langtidsbudsjett

kommer ikke før etter valget. I slutten av september og i oktober først, blir det offentlig debatt om hvordan Oslos 1982-budsjett skal se ut. Hvilke sykehusavdelinger skal stenges? Hvilke skoler skal legges ned, osv.? — Dess flere som nå reiser diskusjonen om disse sakene, dess vanskeligere blir det for «de tre» å skjule det de gjør. Dess flere som møter på bystyrets galleri 20. mai, dess flere blir kjent med hvilke angrep som nå planlegges på fellesgodene.

Rød Valgallianses alternativ

RV krever at de raskt voksende eierinntektene i næringslivet blir hardere skattlagt. Vi krever full nasjonalisering av oljevirksomheten, så alle inntekter blir underlagt politiske myndigheter. Skattereglene må endres slik at vanlige lønnstakerinntekter får skattelette og slik at Oslos mer enn 1000 millionærer må betale mer. RV vil foreslå at bystyret avviser «rammene» for langtidsbudsjettet og istedet vedtar å kreve forhandlinger med staten om:

- øking av statsstøtten til Oslo-skolene, opp til lovens minimum,
- øking av statstilskudet til helsevesenet til

75 prosent av driftsutgiftene.

- Oslo må få tilskudd til kollektivtransporten på linje med andre fylker

RV støtter kravet om at regjeringen må innfri sitt løfte fra 1975 om at staten skal overta finansieringa av Skattefordelingsfondet, ved hjelp av oljeinntektene.

Flere av disse krava er reist av fagforeninger og andre organisasjoner i Oslo siste året. I Bystyret vil RV være en konsekvent talsmann for befolkningas interesser. Men det er aksjoner og press utenfor bystyresalen som avgjør om noen av kravene blir innfridd.

Erfaringene fra 1980 viser: Det nytter å gjøre noe!

Det er befolkningas, og særlige fagforeningenes aksjoner, som kan hindre at borgerskap og politikere tar fra oss viktige fellesgoder. Lærerlagets og Lektorlagets streiker sist høst fikk vekk de verste nedskjæringene på skolebudsjettene. Foreldreaksjoner førte til at flere skolekretser, som Godlia og Tøyen, overlevde første bystyrerunde om Skolebruksplanen. Det er de omfattende aksjonene i helsevesenet som gjør at det ikke er kommet flere nedleggingsforslag etter

Krohgstøtten/Betanien. Bystyret påla sykehusrådmannen å «fordele» en 50 millioners reduksjon av sykehusbudsjettene for 1981. 4. februar ga han klar beskjed at han ikke våga å foreslå nedleggelse: «Eventuelle forslag . . . i form av stenging eller omgjøring av virksomhet, vil erfaringsmessig skape uro og kamptuasjoner. Dette vil igjen redusere muligheten for et fornuftig og konstruktivt arbeid for en bedre utnyttelse og en effektivisering av helsevesenet . . . (Sitert fra et

skriv til Helse- og Sykehusutvalget). Dermed er det klart at streikene og de andre aksjonene i 1980 har gitt i alle fall skolene og helsevesenet et pusterom.

Men nye nedskjæring kommer. Det pusterommet vi har fått, bør tjene som en oppmuntring. Bystyret behandler «Justert Langtidsbudsjett 1981-85» onsdag 20 mai. Da bør mange være tilstede på bystyrets tilhørerenker. Og det er aksjoner før denne dagen som har størst mulighet til å gi resultater.

Hva skjer videre.

Bystyrets vedtak om «Justert Langtidsbudsjett 1981-85» får ingen øyeblikkelig merkbare følger. Vedtaket gir en «budsjetttramme» for 1982. Ulike rådmenn vil bli pålagt å fremme forslag til budsjett for 1982 innenfor disse rammene. Det betyr at f.eks. Sykehusrådmannen blir pålagt å selv fremme forslag om nedleggelse når han i juni eller juli legger fram sitt budsjettforslag. Rådmenenes ulike budsjettforslag skal så igjennom de forskjellige etatutvalgene. Dette skjer i juli og august mens valgkampen er i full gang. Så tar Finansrådmannens kontor fatt på å fremme det endelige budsjettforslaget for 1982. Det vil trolig ligge på bordet i løpet av oktober. Det blir behandla i Finansutvalg og Formannskap før det skal opp på Bystyrets budsjettmøte i desember. Der blir det endelig avgjort hvilke av forslagene i Langtidsbudsjettet som skal gjennomføres i 1982.

Du har ingen talsmann på Stortinget

Siden 1976 har RVs Ellen Pedersen talt arbeidsfolks sak i Oslo Bystyre. RV har hittil stått alene om å si konsekvent NEI til de vanvittige nedskjæringene som regjeringa dikterer. Men i Stortinget er det ingen som står for en slik politikk. Høyre synes ikke at DNA går raskt nok fram med å skjære ned på velferdsgodene. SV har på sin side stemt for noen av de økonomiske omleggingene, osv. Derfor trenger du en talsmann for dine interesser og RVs politikk i Stortinget.

Til Stortingsvalget i år stiller Rød Valgallianse denne lista i Oslo:

1. Redaktør Sigurd Alern
2. Bokbinderassistent Ellen Pedersen
3. Sosiolog Liv Finstad
4. Trykkeriarbeider Arild Rønsen
5. Forfatter Jon Michélet
6. Industrierarbeider Unni Rustad
7. Snekker Bjørn Osrønningen
8. Sykepleier Ada Castracane
9. Forfatter Mette Newth
10. Bilmekaniker Kristin Halvorsen

11. Verneassistent Erling Folkvord
12. Industrierarbeider Håkon Sverre Høst
13. Yrkesskoleelev Kjell Åge Olsen
14. Hjemmehjelp Ragnhild nielsen
15. Renholdsarbeider Bård Jacobsen
16. Teatertechniker Geir Glenster
17. Skuespiller Anne Marie Ottersen
18. Godsekspeditør Per Østvold
19. Truckfører Liv Karin Stensby
20. Trafikkingeniør Paal Sørensen
21. Lærer Torill Strand

Rød Valgallianse

Tlf. (02) 41 40 32

Postboks 211
Sentrum, Oslo 1

Bernt Ankers gt. 6B

Følg valgkampen i

KLASSEKAMPEN

Tilbud til nye abonnenter

Spar 50 kroner!

Jeg bestiller med dette avisa i 1 kvartal for kr. 120.

Navn:

Adresse:

Postnr./sted:

Send talongen til Klassekampens distribusjon, boks 83, Bryn, Oslo 6. Vi sender regning.